

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 589/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. G.	w dniu 25 maja 2020 r. przekroczył uprawnienia funkcjonariusza publicznego – Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy B. poprzez wysłanie w imieniu Rady Miasta pisma do Komisarza Wyborczego w O. w	

		przedmiocie wszczęcia postępowania w trybie art. 492a kodeksu wyborczego o wygaśnięcie mandatu Burmistrz B. B. S., mimo braku upoważnienia ustawowego do wysłania tego wniosku i bez uchwały Rady Miejskiej Gminy B. na to zezwalającej, czym działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego Burmistrz B. S.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- Oskarżony M. G. pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy B.. Pełnił tę funkcję drugą kadencję. Jak sam przyznał, czytał ustawę o samorządzie gminnym, zna ją pobieżnie i zna obowiązki Przewodniczącego Rady Miejskiej.</p> <p>- W dniu 25 maja 2020 r. wystosował do Komisarza Wyborczego w O. II wniosek o wydanie obwieszczenia w przedmiocie wygaśnięcia mandatu Burmistrz B. B. S. w trybie art. 492a kodeksu wyborczego o wygaśnięcie mandatu z powodu jej prawomocnego skazania przez Sąd Okręgowy w Łomży na karę roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby lat 2.</p>	<p>a. Częściowo wyjaśnienia M. G.</p> <p>Zeznania świadków:</p> <p>b. T. K.</p> <p>c. B. S.</p> <p>d. Wniosek o wydanie obwieszczenia w przedmiocie wygaśnięcia mandatu Burmistrz B. wraz z załącznikami</p> <p>e. Pisma Komisarza Wyborczego w O.</p> <p>f. pismo M. G. do Komisarza Wyborczego</p> <p>g. Pismo Sekretarza Państwowej Komisji Wyborczej</p> <p>h. Karta K.</p> <p>i. D. z bazy PESEL</p> <p>j. D. G.</p>	<p>k. 34v., k. 67v. – 69;</p> <p>k. 29v., k. 69 – 70;</p> <p>k. 14, k. 70 – 71;</p> <p>k. 2 – 5;</p> <p>k. 15, 17;</p> <p>k. 6v.;</p> <p>k. 19;</p> <p>k. 37;</p> <p>k. 38 – 40;</p> <p>k. 34 – 34v., k. 67v.;</p>	

- Oskarżony wskazał na wstępie wprost, że powyższy wniosek kieruje „działając w imieniu Rady Miejskiej w B.” i podpisał się jako Przewodniczący Rady Miejskiej inż. M. G. (użył w tym celu oficjalnej pieczętki). Nie mniej, w nagłówku wskazał jako adres do korespondencji swój prywatny adres zamieszkania.

- Powyższy wniosek oskarżony wystosował z pominięciem instrukcji kancelaryjnej, mającej zastosowanie do Przewodniczącego Rady Miejskiej w B. (pismo nie zostało zaewidencjonowane w urządzeniach ewidencyjnych UM w B.). Ponadto, ww. nie konsultował powyższego wniosku z prawnikiem. W Urzędzie Miejskim w B. jest zatrudniony radca prawny, który pozostaje również do dyspozycji radnych i przewodniczącego. Zdarzało się, że w innych kwestiach oskarżony zwracał się do niego o wydanie opinii prawnych, np. w kwestiach dotyczących uchwał.

- Oskarżony M. G. przed wysłaniem pisma w imieniu Rady Miasta Gminy B. nie miał jej upoważnienia. Wysłanie przedmiotowego wniosku nie było przedmiotem obrad dedykowanej komisji, a tym bardziej

samej Rady Miejskiej i nie wydano w tej sprawie jakiegokolwiek uchwały.

- Oskarżony M. G. działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego Burmistrz B. S.. Zgodnie z informacją Komisarza Wyborczego w O. II B. S. według stanu na dzień 21 października 2018 r. (dzień wyborów organów jednostek samorządu terytorialnego) jak i według stanu na dzień 9 czerwca 2020 r. (dzień złożenia zapytania do K.) Burmistrz B., wbrew stanowisku oskarżonego, nie utraciła biernego prawa wyborczego i tym samym nie było podstaw do wydania obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu (nastąpiło tzw. „zatarcie skazania”).

- Nawet gdyby takie podstawy istniały, oskarżony i tak nie był upoważniony do skierowania spornego wniosku, albowiem działał bez wymaganego upoważnienia Rady Miasta i tym samym przekroczył swoje uprawnienia. Ponadto, Komisarz Wyborczy tylko i wyłącznie na wniosek Sądu Okręgowego zobowiązany jest wydać obwieszczenie w tym zakresie. Komisarz Wyborczy po otrzymaniu od Sądu Okręgowego odpisu prawomocnego wyroku o utracie prawa

wybieralności dokonuje w drodze obwieszczenia wygaszenia mandatu burmistrza. Nie prowadzi on postępowań w tej kwestii z urzędu i na wniosek innych osób, organów. Oskarżonemu odpisał grzecznościowo, a analizę sprawy podjął z ostrożności służbowej.

- W innej sprawie toczyły się postępowania związane z przekroczeniem uprawnień przez oskarżonego. Ww. był kilkakrotnie informowany przez Burmistrz B., że przekracza swoje uprawnienia jako Przewodniczący Rady Miejskiej. Zdarzyło się, że Burmistrz B. musiała prosić o interwencję Policji w B. w celu odzyskania dokumentów, które zostały wyniesione przez Przewodniczącego Rady Miejskiej poza urząd.

- Oskarżony M. G. w chwili orzekania miał 42 lata. Posiadał wykształcenie wyższe. Był żonaty. Nie posiadał żadnych osób na swoim utrzymaniu. Zatrudniony był w spółce (...) i osiągał z tego tytułu wynagrodzenie około 5.000 zł miesięcznie. Ponadto, otrzymywał wynagrodzenie około 1.300 zł miesięcznie jako przewodniczący Rady Miejskiej w B.. Posiadał majątek ruchomy, jak i nieruchomy. Nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie,

ani odwykowo. Nie był w przeszłości karany sądownie.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. G.	w dniu 25 maja 2020 r. przekroczył uprawnienia funkcjonariusza publicznego – Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy B. poprzez wysłanie w imieniu Rady Miasta pisma do Komisarza Wyborczego w O. w przedmiocie wszczęcia postępowania w trybie art. 492a kodeksu wyborczego o wygaśnięcie mandatu Burmistrz B. B. S., mimo braku upoważnienia ustawowego do wysłania tego wniosku i bez uchwały Rady Miejskiej Gminy B. na to zezwalającej, czym działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego Burmistrz B. S.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- Oskarżony M. G. w dniu 25 maja 2020 r. nie przekroczył uprawnienia funkcjonariusza publicznego –	a. Częściowo wyjaśnienia M. G.	k. 34v., k. 67v. – 69;	

Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy B. poprzez wysłanie w imieniu Rady Miasta pisma do Komisarza Wyborczego w O. w przedmiocie wszczęcia postępowania w trybie art. 492a kodeksu wyborczego o wygaśnięcie mandatu Burmistrz B. B. S..

- Oskarżony M. G. miał uprawnienia do wystąpienia z powyższym wnioskiem, albowiem Przewodniczący Rady jest pracodawcą Pani Burmistrz, on nawiązuje i rozwiązuje taki stosunek pracy. Miał również takie uprawnienia zgodnie z wejściem nowej ustawy z 2019 r. o karalności burmistrzów, wójtów.

- Oskarżony redagując pismo w rzeczywistości działał w imieniu klubu radnych „Dobro wspólne B.”, miał namyśli tych radnych, a nie wszystkich radnych Rady Miasta.

- Oskarżony mógł wystąpić z takim wnioskiem, albowiem w przeszłości wysyłał już jako przewodniczący pisma do różnych instytucji. Ponadto, nie przekroczył swoich uprawnień, albowiem nie ma wykształcenia prawniczego i wiedzy prawniczej z zakresu będącego przedmiotem wystosowanego wniosku. Gdyby nie miał takich uprawnień, to komisarz

wyborczy nie podejmowałby z nim korespondencji.			
1.OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. G.</p> <p>(pkt a)</p> <p>Zeznania świadków (pkt b - c)</p> <p>Pozostałe, poza - osobowe źródła dowodowe (pkt d – j)</p>	<p>Oskarżony M. G. wprawdzie nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu (stanowisko procesowe), to w znacznej części potwierdził okoliczności popełnionego czynu opisane w akcie oskarżenia. W swoich wyjaśnieniach skupił się na wykazaniu, iż z podanych przez niego przyczyn stwierdzone zachowanie winno być jednak wolne od przypisania mu odpowiedzialności karnej. I tak oskarżony przyznał szczerze, że sporny wniosek do Komisarza Wyborczego faktycznie zawierał sformułowanie „działając w imieniu Rady Miejskiej w B.” i podpisał się pod tym wnioskiem jako Przewodniczący Rady Miejskiej inż. M. G. (użył nawet w tym celu oficjalnej pieczętki funkcyjnej). Ponadto potwierdził, że w nagłówku wskazał jako adres do korespondencji swój prywatny adres zamieszkania. Potwierdził,</p>	

że przedmiotowy wniosek wystosował z pominięciem instrukcji kancelaryjnej, mającej zastosowanie do Przewodniczącego Rady Miejskiej w B. (pismo nie zostało zaewidencjonowane w urządzeniach ewidencyjnych UM w B.). Przyznał również szczerze, że choć nie ma wiedzy prawniczej, nie konsultował powyższego wniosku z prawnikiem. Nie skorzystał w tym wypadku także z pomocy radcy prawnego zatrudnionego w Urzędzie Miejskim w B.. Pismo redagował z pomocą Internetu. Jednocześnie oskarżony M. G. potwierdził, że nie miał upoważnienia Rady Miasta Gminy B. w formie uchwały do takiego działania. Wyjaśnienia w tym zakresie korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami B. S. i T. K., jak i z dokumentami (w szczególności korespondencją wystosowaną do Komisarza Wyborczego). Brak było jakichkolwiek podstaw, by wyjaśnienia oskarżonego w takim kształcie podważać, nie było bowiem żadnych racjonalnych powodów, dla których oskarżony miałaby sam siebie pomawiać o zachowanie mogące skutkować pociągnięciem go do

odpowiedzialności karnej, gdyby istotnie opisywane przez niego okoliczności nie miały miejsca. Wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie miały ponadto charakter drugorzędny, albowiem znajdowały wprost potwierdzenie w pozostałym i obiektywnym materiale dowodowym, zwłaszcza wprost w wystosowanej do Komisarza Wyborczego korespondencji.

Sąd dał wiarę wskazanym świadkom, albowiem nie dopatrył się w ich zeznaniach z urzędu okoliczności tego rodzaju, że pozwalały poddać w wątpliwość złożone w sprawie zeznania. Świadkowie podali to jedynie, co zdołali zaobserwować i zapamiętać. Dodatkowo, zeznania świadków były wsparte dowodami pod postacią załączonych do akt sprawy dokumentów. Sam oskarżony przyznał, że faktycznie Burmistrz B. informowała go o tym, że przekracza swoje uprawnienia.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom zarówno co do treści, jak i ich cech zewnętrznych. Nie były one kwestionowane w żadnym stadium postępowania przez strony. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy

		lub osoby w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Potwierdzały zatem wprost fakty w nich odzwierciedlone.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. G. (pkt a.)	Wyjaśnienia oskarżonego M. G., co do wskazanych faktów w rubryce 1.2 formularza, były sprzeczne z wiarygodnymi, zdaniem sądu, pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Oceniając poszczególne dowody Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w podawanym zakresie. W ocenie Sądu okoliczność, że oskarżony omyłkowo wystosował pismo działając w imieniu Rady Miejskiej w B., a w rzeczywistości miał na myśli tylko radnych wskazanego klubu stanowiły jedynie przyjętą linię obrony na potrzeby niniejszego postępowania. Twierdzenia oskarżonego w tym zakresie były tendencyjne i nie	

wytrzymywały krytyki. Indagowany przez Sąd, w ogóle nie potrafił wytłumaczyć logicznie i racjonalnie dlaczego w adresie do korespondencji podał swój prywatny adres zamieszkania. Przyznał, że pismo wysłał z pominięciem instrukcji kancelaryjnej i bez odpowiedniego ewidencjonowania.

Jednocześnie Sąd miał na względzie, że oskarżony M. G. pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy B. już drugą kadencję. Jak sam przyznał, czytał ustawę o samorządzie gminnym, znał ją pobieżnie i znał obowiązki Przewodniczącego Rady Miejskiej. W ocenie Sądu oskarżony niesłusznie zasłaniał się brakiem wiedzy prawniczej. Idąc tokiem myślenia oskarżonego - mógłby on redagować dowolne pisma i o swobodnej treści jako przewodniczący rady miejskiej i nadawać im bieg bez stosowania jakiegokolwiek procedury – bez ponoszenia jakichkolwiek konsekwencji, skoro nie posiadał w tym względzie odpowiednich kompetencji. Jako doświadczony samorządowiec musiał dobrze orientować się w obowiązującej procedurze. Jeżeli zaś nie orientował się za dobrze w przedmiotowej materii

		<p>winien skorzystać z pomocy prawnej. Jak sam przyznał, nie konsultował powyższego wniosku z prawnikiem. W Urzędzie Miejskim w B. jest zatrudniony radca prawny, który pozostaje również do dyspozycji radnych i przewodniczącego. Co istotne, w innych kwestiach oskarżony zwracał się do niego o wydanie opinii prawnych, np. w kwestiach dotyczących uchwał. Ponadto, jak sam przyznał, Burmistrz sygnalizowała mu, że przekracza swoje uprawnienia. Oskarżony nie z tą wiedzą nie zrobił i w żaden sposób nie weryfikował słuszności (legalności) swoich działań. Sąd miał również na uwadze, iż jak wynikało z zeznań B. S., działania oskarżonego nie miały charakteru incydentalnego. Powyższe świadczyło o tym, iż wbrew zapewnieniom oskarżonego, działania swoje podejmował z właściwym rozeznaniem i z premedytacją.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>I.</p>	<p>M. G.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny. Wątpliwości budziła jedynie ocena prawno – karna zachowania M. G.. Z akt sprawy wynikało bowiem jednoznacznie, że M. G. w dniu 25 maja 2020 r. jako funkcjonariusz publiczny – Przewodniczący Rady Miejskiej Gminy B. wysłał w imieniu Rady Miasta pismo do Komisarza Wyborczego w O. w przedmiocie wszczęcia postępowania w trybie art. 492a kodeksu wyborczego o wygaśnięcie mandatu Burmistrz B. B. S., mimo braku upoważnienia ustawowego do wysłania tego wniosku i bez uchwały Rady Miejskiej Gminy B. na to zezwalającej, czym działał na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego Burmistrz B. S..</p> <p>Czynność sprawcza w art. 231 § 1 kk, mimo że określona została jako działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, może polegać na działaniu (przekroczenie uprawnień lub zaniechaniu (niedopełnienie obowiązków). Dla</p>		

zrekonstruowania
szczegółowego zakresu
normy prawnokarnej
niezbędne jest sięgnięcie
do przepisów
określających zakres
uprawnień i obowiązków
funkcjonariusza
publicznego wynikających
z zajmowania stanowiska
lub pełnienia funkcji,
na co składają się
nie tylko przepisy
ustaw i rozporządzeń
wykonawczych, lecz także
regulaminów czy statutów.
Przekroczenie uprawnień
oznacza przede wszystkim
podjęcie czynności
wykraczającej poza zakres
kompetencji, czynności
bez podstawy faktycznej
lub prawnej (niezgodnie
z prawnymi warunkami
podjętej przez
funkcjonariusza
publicznego czynności
(vide Kodeks karny.
Komentarz red. prof. dr
hab. A. G., prof. dr hab. K.
W.).

Na marginesie należy
wskazać, że zgodnie z
Wyrokiem
Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w G.
z dnia 3 marca 2021 r.
(...) SA/Go (...)stosownie
do art. 19 ust. 2
ustawy o samorządzie
gminnym "Zadaniem
przewodniczącego jest
wyłącznie organizowanie
pracy rady oraz
prowadzenie obrad rady.
Przewodniczący może
wyznaczyć do
wykonywania swoich
zadań

wiceprzewodniczącego. W przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem".

Zadania przewodniczącego rady gminy wynikają wprost z ustawy. Statut może precyzować zadania przewodniczącego, nie może zaś nakładać na niego innych obowiązków, ani przyznawać mu innych kompetencji niż te, które wynikają z ustawy. Kompetencje przewodniczącego rady mogą być uszczegółowione na mocy postanowień statutu, ale nie mogą wykroczać poza delegację ustawową. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. II OSK (...), artykuł 19 ust. 2 u.s.g. kształtuje jednoznacznie usługowy charakter funkcji przewodniczącego w stosunku do rady gminy. Rada gminy, jak każdy organ kolegialny, musi mieć swego przewodniczącego i obraduje pod jego kierownictwem.

Przewodniczącego rady można uznać jedynie za organ wewnętrzny rady gminy. Ani przewodniczący rady, ani jego zastępcy nie są organami gminy. Ich wyłącznym zadaniem jest

sprawne organizowanie i prowadzenie prac rady, w tym przewodniczenie obradom rady. Poprzez organizowanie prac rady należy rozumieć wiele czynności, głównie o charakterze materialno-technicznym, takich jak przygotowywanie projektu sesji, zawiadomienie radnych o miejscu, terminie sesji oraz porządku obrad, przygotowanie dla radnych stosownych dokumentów i innych materiałów, odbieranie skarg lub wniosków kierowanych do rady itp. Z art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym wynika wprost, że zadaniem przewodniczącego rady jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady. W określonym treścią wskazanej regulacji zakresie nie mieści się kompetencja do przekazywania według właściwości innym organom skarg, wniosków i petycji. Jest to bowiem czynność zewnętrzna zarezerwowana dla organu jednostki samorządu terytorialnego (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w wyroku z dnia 21 marca 2019 r., (...) SA/Gd (...)).

Kompetencje przewodniczącego rady gminy mają charakter usługowy względem rady, a przewodniczący nie

jest organem gminy i nie może reprezentować jej na zewnątrz. Stąd też w kompetencjach przewodniczącego rady nie mieści się przekazywanie pism według właściwości innym organom, jest to bowiem czynność zewnętrzna należąca do kompetencji organów jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie zaś z art. 492a § 1 kodeksu wyborczego Sąd przesyła komisarzowi wyborczemu, wojewodzie oraz przewodniczącemu rady gminy odpisy prawomocnych orzeczeń, o których mowa w art. 10 § 2 i art. 11 § 2, niezwłocznie po ich uprawomocnieniu się. W odpisie umieszcza się datę uprawomocnienia się orzeczenia. O wygaśnięciu mandatu wójta z przyczyny, o której mowa w art. 492 § 1 pkt 4, informuje komisarz wyborczy, w drodze obwieszczenia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu, o którym mowa w § 1. Informację komisarza wyborczego ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym oraz podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej (§ 2).

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 231 §1 kk, skoro wykroczył poza nadane ustawą uprawnienia. Oskarżony

samoistnie nadał sobie uprawnienia rozszerzająco i bez żadnego umocowania prawnego.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G.		I.	<p>Sąd uznał oskarżonego M. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 231 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk i skazał go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 40 (czterdziestu) złotych.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego M. G. kara, mając na uwadze zastosowanie przez Sąd przy wymiarze kary art. 37a § 1 kk w zw. z art. 4 kk mieściła się w granicach zagrożenia ustawowego za czyn z art. 231 § 1 kk.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 231 § 1 Funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Jeżeli zaś w czasie orzekania obowiązuje</p>

ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy (art. 4 § 1 kk). Sąd uznał, że ustawa Kodeks Karny obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa była względniejsza dla sprawcy niż ustawa obecnie obowiązująca, dlatego przy wymiarze kary zastosował ustawę obowiązującą uprzednio.

Zgodnie bowiem z art. 37a § 1 kk obowiązującym aktualnie jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę **nie niższą od 100 stawek dziennych**, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

Natomiast zgodnie z art. 37a kk (obowiązującym w chwili popełnienia czynu) i zastosowanym przez Sąd przy wymiarze kary, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary

orzec **grzywnę** albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4.

Ustawa poprzednia była zatem względniejsza dla sprawcy chociażby z uwagi na możliwość orzeczenia mniejszej kary grzywny (bez ustanowienia dolnej granicy na poziomie 100 stu stawek dziennych).

Celowe było orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, bowiem oskarżony wg. oświadczenia pracował obecnie zarobkowo, w (...) za wynagrodzeniem około 5.000 zł miesięcznie. Posiadał zatem stałe źródło dochodów. Ponadto zadeklarował posiadanie majątku ruchomego i nieruchomego o względnie dużej wartości, co świadczy o dobrej kondycji finansowej oskarżonego. Będzie w stanie zatem uiścić karę grzywny. Z uwagi na osobiste predyspozycje oskarżonego (vide uprzednia niekaralność zgodnie z informacją z K., wyższe wykształcenie, zaangażowanie w sprawy lokalnej społeczności) zdaniem Sądu prowadziło również do wniosku, że kara pozbawienia wolności byłaby zbyt rażąca swoją surowością. W ocenie Sądu orzeczona kara grzywny spełni swoje cele w sposób wystarczający, w zakresie prewencji ogólnej, a w szczególności

			indywidualnej, zapobiegając powrotowi oskarżonego do przestępstwa, jednocześnie skłoni oskarżonego do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa. Aktualne wejście w konflikt z prawem na ten moment miało charakter incydentalny. W ocenie Sądu oskarżony zasługuje na jeszcze jedną szansę od wymiaru sprawiedliwości, aby poprawić swoje zachowanie w warunkach wolnościowych, a umożliwi to kara o charakterze wolnościowym (w tym wypadku zastosowana kara grzywny – z uwagi na stałe źródło dochodu).
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 z póź. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego M. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 (czterystu) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie.</p> <p>Oskarżony M. G. posiadał stałe źródła dochodów na poziomie około 5.000 zł miesięcznie. Jego sytuacja majątkowa i dochodowa była zatem stabilna. Ww. będzie zatem w ocenie Sądu w stanie uiścić wyliczone na podstawie przywołanych przepisów koszty w całości (łącznie 470,00 zł). I winien to uczynić, skoro to właśnie on swoim negatywnym postępowaniem i postawą wygenerował powyższe koszty.</p>	
1.1Podpis		